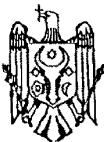

MD 3049 G2 2006.05.31

REPUBLICA MOLDOVA

(19) Agenția de Stat
pentru Proprietatea Intelectuală

(11) 3049 (13) G2

(51) Int. Cl.: C02F 9/12 (2006.01)

C02F 9/04 (2006.01)

C02F 5/00 (2006.01)

(12) BREVET DE INVENTIE

(21) Nr. depozit: a 2005 0336 (22) Data depozit: 2005.11.17	(45) Data publicării hotărârii de acordare a brevetului: 2006.05.31, BOPI nr. 5/2006
<p>(71) Solicitant: UNIVERSITATEA DE STAT DIN MOLDOVA, MD (72) Inventatori: COVALIOV Victor, MD; COVALIOVA Olga, MD; ŠIBAIEV Alexandr, MD; BURKHARD Reichelt, MD (73) Titular: UNIVERSITATEA DE STAT DIN MOLDOVA, MD</p>	

(54) Procedeu de dedurizare a apei

(57) Rezumat:

1

Invenția se referă la procedeul de reducere a duritatei carbonice a apei, provocată de sărurile de calciu și de magneziu și poate fi utilizată pentru preîntămpinarea formării pietrei de cazu.

Esența invenției constă în aceea că procedeul prevede tratarea apei cu un curent periodic cu impulsuri dreptunghiulare directe și indirekte cu frecvența de la 1,1...1,3 kHz până la 2,3...2,5 kHz și invers cu perioada de 8...10 μs și valoarea amplitudinii curentului de 2,5...3,0 mA, totodată tratarea apei se efectuează în prezența unei suspensii

5

de particule feromagnetice coloidale ale oxizilor și/sau hidroxizilor de fier în cantitate de 0,01...0,05 g/l, la viteza curentului de apă de 1...3 m/s.

Particulele coloidale ale oxizilor și/sau hidroxizilor de fier se obțin prin încălzirea soluției apoase slab alcaline a sărurilor de fier(II) și fier(III), luate în raport de 1:2.

Revendicări: 2

Figuri: 1

2

10

15

MD 3049 G2 2006.05.31

Descriere:

Invenția se referă la procedeul de reducere a durității carbonice a apei, provocată de sărurile de calciu și de magneziu și poate fi utilizată pentru preîntâmpinarea formării pietrei de cazan.

Se cunoaște procedeul de dedurizare a apei, în special, prin acționarea asupra ei cu un câmp magnetic, și instalația, care conține electromagneti amplasați în partea exterioară a conductei [1]. La astfel de prelucrare în apă se formează centre de cristalizare, drept rezultat apariția formatorilor de săruri are loc nu pe peretii conductelor, ci în volumul apei, formându-se particule de șlam moale. Însă acest procedeu nu asigură condiții optime de demagnetizare la schimbarea conținutului ionic al apei, precum și în funcție de diferență parametri – viteza de mișcare a apei în secțiunea aparatelor magnetice, tensiunea câmpului magnetic și.a. Mai mult, o dată cu trecerea timpului de prelucrare factorul de acționare magnetică asupra apei se micșorează și concomitent cu aceasta scade și eficacitatea îndepărțării sărurilor.

Mai apropiat de soluția invenției este procedeul de dedurizare a apei, care include prelucrarea electromagnetică în flux pentru preîntâmpinarea formării sărurilor pe aparatele de încălzit apa cu separarea ulterioară a depunerilor [2].

Acest procedeu permite preîntâmpinarea formării sărurilor pe suprafața internă a conductelor de apă. Din cauza cristalizării acestora în volumul apei prelucrate, ele nu se depun pe părțile fierbinți ale cazanelor, conductelor și armăturii și recirculă în formă de particule disperse în sisteme. În urma proceselor care decurg se formează bicarbonat de calciu și magneziu, ce determină duritatea apei, care se transformă în compuși carbonici cu degajarea concomitentă a gazului carbonic și a moleculei de apă, conform reacției:

Acest proces se inițiază pe centrele feromagnetic de cristalizare în volumul apei prelucrate. Însă numărul acestor centre de cristalizare este instabil și depinde de mulți factori aleatorii necontrolabili, datorită căror prelucrare electromagnetică a apei devine insuficient de efectivă sau apa prelucrată pierde în timp proprietățile căpătate și peste câteva zile duritatea apei revine. Instabilitatea procesului de dedurizare a apei poate fi cauzată de lipsa particulelor feromagnetic coloidale de fier sau de insuficiența acestora.

Problema pe care o rezolvă prezenta invenție constă în majorarea stabilității și eficacității procesului de dedurizare a apei, precum și îmbunătățirea calității.

Esența invenției constă în aceea că procedeul prevede tratarea apei cu un curent periodic cu impulsuri dreptunghiulare directe și indirekte cu frecvență de la 1,1...1,3 kHz până la 2,3...2,5 kHz și invers cu perioada de 8...10 μs și valoarea amplitudinii curentului de 2,5...3,0 mA, totodată tratarea apei se efectuează în prezența unei suspensii de particule feromagnetic coloidale ale oxizilor și/sau hidroxizilor de fier în cantitate de 0,01...0,05 g/l, la viteza curentului de apă de 1...3 m/s.

Particulele coloidale ale oxizilor și/sau hidroxizilor de fier se obțin prin încălzirea soluției apoase slab alcaline a sărurilor de fier(II) și fier(III), luate în raport de 1:2.

Rezultatul invenției constă în majorarea eficacității procedeului de dedurizare a apei prin introducerea în apă inițială a suspensiei de particule feromagnetic coloidale ale oxizilor și/sau hidroxizilor de Fe care se află sub formă de elemente destul de masive, care sub acțiunea câmpului electromagnetic de înaltă frecvență cu polaritate variabilă schimbă proprietățile soluțiilor. În urma divizării elementelor se asigură majorarea multiplă a numărului de particule feromagnetic, care joacă rolul de centre de cristalizare și formare a gazelor.

În figură sunt prezentate regimurile de alternare a câmpului electromagnetic de frecvență înaltă. Durata impulsurilor curentului variază în trepte de la 220 μs până la 430 μs și invers cu pasul de 810 μs cu majorarea sau, respectiv, micșorarea fiecărui impuls următor cu această valoare, ceea ce asigură scanarea de la 1,1...1,3 kHz ($T_{\max} = 910...770 \mu\text{s}$) până la 2,3...2,5 kHz (perioada $T_{\min} = 430...400 \mu\text{s}$) și în sens invers. Valoarea de amplitudine a curentului prin sarcină este de 2,5...3,0 mA. Astfel de intensități mici ale curentilor utilizati sunt suficiente pentru acționarea informativă asupra particulelor feromagnetic impuritate coloidale în apă, asigurând astfel transformarea fazo-dispersă și dedurizarea ulterioară a apei.

Particulele aflate în stare coloidală posedă susceptibilitate magnetică și pot suferi diverse transformări fazo-disperse în prezența câmpului electromagnetic de frecvență înaltă.

Majorarea numărului centrelor de cristalizare, care posedă proprietăți feromagnetic, conduce la majorarea gradului de dedurizare a apei, care este una dintre calitățile principale ale apei și contribuie la stabilizarea procesului.

Procesele de cristalizare se caracterizează prin doi factori: viteza formării embrionilor cristalișării și viteza de creștere a cristalelor și asupra raportului acestor doi parametri influențează

MD 3049 G2 2006.05.31

4

procesele de adsorbție din cauza prezenței în apă a substanțelor superficial-active. La schimbarea polarității câmpului electromagnetic aplicat în perioada impulsului negativ al curentului are loc blocarea creșterii cristalelor sărurilor carbonice din cauza adsorbției; apoi în perioada impulsurilor pozitive are loc schimbarea formei cristalizării. Ca rezultat, în schimbul structurii calcaroase a cristalelor care se formează pe suprafața aparatajului cu schimb de căldură, se asigură condiții pentru formarea altei structuri, care se cristalizează în volumul apei prelucrate.

Un alt aspect important este apariția microbulelor de gaze, care se formează în procesul carbonizării sărurilor duritatei. Aceste microbule posedă sarcină electrică și activitate de adsorbție înaltă. Ca rezultat, microbulele la fel ca și substanțele superficial-active se adsorb la suprafața cristalelor, blocând creșterea lor și aderând la particulele de depuneri carbonice, participă la afânarea și antrenarea lor de pe suprafață în fluxul de lichid, curățind astfel pereții conductelor și ai elementelor de încălzire. O dată cu majorarea microbulelor gradul de antrenare a produselor cristalizării crește. Microbulele gazoase cu particulele de oxizi de Fe și carbonați aderați la ele interacționând cu suprafața încălzită antrenează și particule de depuneri și le scot în volum, mișcându-se împreună cu fluxul de lichid fierbinte. Îmbinarea dizolvării cu antrenarea flotantă a particulelor preîntărimă formarea depunerilor și ajută la eliminarea acestora după tratarea electromagnetică a apei în câmp electromagnetic bipolar de frecvență înaltă.

Astfel se asigură rezolvarea problemei prezentei invenții.

Exemplu de realizare a invenției

În apă cu duritate carbonică majorată de cca 14,6 mg/l, suplimentar a fost introdusă suspensia de particule feromagnetice coloidale de oxizi și/sau hidroxizi de Fe în cantitate de 0,01...0,05 g/l, iar tratarea electromagnetică a fost efectuată prin aplicarea unui câmp electromagnetic bipolar de frecvență înaltă cu impulsuri dreptunghiulare de frecvență variabilă care scanăză de la 1,1...1,3 kHz până la 2,3...2,5 kHz și invers cu pasul de 8...10 μs și valoarea curentului în amplitudine prin sarcină de 2,5...3 mA. Particulele coloidale ale oxizilor și/sau hidroxizilor de Fe au fost obținute prin încălzirea soluției apoase slab alcaline a sărurilor de Fe(II) și Fe(III) în raport de 1:2, iar tratarea electromagnetică în prezența câmpului electromagnetic de frecvență înaltă are loc în fluxul apei cu viteza de 1...3 m/s.

Controlul duritatei apei după diverse regimuri de prelucrare s-a făcut prin metode standard. Rezultatele sunt prezentate în tabel.

Concentrația particulelor feromagnetice, g/l	Viteza curentului, m/s	Conform invenției propuse						Duritatea remanentă a apei, mg/l		
		Parametrii prelucrării electomagneticice				Până la tratare	Peste 24 ore	Peste 5 zile		
		Frecvență, kHz	Tensiunea, V	Curentul, mA	Alternarea impulsurilor, μs					
0,01	10	2,5...5,3	0,5	4	5	5	185...380	1,8	2,0	3,2
0,05	20	2,5...5,3	0,4	5	5	5	185...380	1,9	2,1	3,3
Conform celei mai apropiate soluții								2,3	2,5	4,1

Conform datelor obținute și prezentate în tabelul de mai sus, se observă atingerea unui grad mai înalt de dedurizare a apei, care determină eficacitatea, asigurându-se o stabilitate mai înaltă a durătății apei tratate în comparație cu cea mai apropiată soluție.

MD 3049 G2 2006.05.31

5

(57) Revendicare:

1. Procedeu de dedurizare a apei ce prevede tratarea apei cu un curent periodic cu impulsuri dreptunghiulare directe și indirekte cu frecvență de la 1,1...1,3 kHz până la 2,3...2,5 kHz și invers, cu perioada de 8...10 μs și valoarea amplitudinii curentului de 2,5...3,0 mA, totodată tratarea apei se efectuează în prezența unei suspensii de particule feromagnetice coloidale ale oxizilor și/sau hidroxizilor de fier în cantitate de 0,01...0,05 g/l, la viteza curentului de apă de 1...3 m/s.
- 5 2. Procedeu conform revendicării 1, în care particulele coloidale ale oxizilor și/sau hidroxizilor de fier se obțin prin încălzirea soluției apoase slab alcaline a sărurilor de fier(II) și fier (III), luate în raport de 1:2.
- 10

15

(56) Referințe bibliografice:

1. Кульский Л.А. Теоретические основы и технология кондиционирования воды. Киев, Наукова Думка, 1980, с. 418-424, 441-449
2. MD 2983 G2 2005.03.31

Director adjunct Departament:

GUŞAN Ala

Examinator:

EGOROVA Tamara

Redactor:

CANȚER Svetlana

MD 3049 G2 2006.05.31

6

